

# GAZETA KRAKOWSKA

N<sup>ro</sup> 58.

Z KRAKOWA DNIA 20 LIPCA 1828 ROKU W NIEDZIELĘ.

## WIADOMOŚCI O DZIAŁANIACH WOYSK ROSSYYSKICH W TURCYI.

*W Obozie pod Karassu d. 13 Czerwca 1828.*

Nowe woyska wzmacniają coraz armią Cesarską. Dywizya strzelców konnych ze 24 działami artylleryi lekkiej połączyła się z nami. Przebywszy blisko 2,000 wiorst, dywizya ta defilowała przed Najjaśniejszym Panem w wielkim komplecie. Postawa ludzi i piękność koni nie zostawiają nic do życzenia.

Kommunikacye nasze morzem z Odessą są w zupełney czynności. Codziennie okręty z zapasami zarzucają kotwice w porcie Kustendzi. Z drugiej strony liczne pułki z żywnością w naylepszym porządku przybywające oddziałami do obozu, i dostawy, które czynią Nekrasowscy z naywiększą ochotą, zapewniają w sposób zadawalniający środki utrzymania armii.

Dziś rano korpu Jenerała Rudzewicza odbył manewra w porządku boiowym przed Najjaśniejszym Panem, którego zdrowie odpowiada ciągle naszym życzeniom. Najjaśniejszy Pan był kontent tak z piękney postawy woyska, iak z szybkości i dokładności w wykenaniu rozkazanych obrotów.

Najjaśniejszy Wielki Xiążę Michał spoziewany jest co chwila w obozie. Jego Ce-

sarzewiczowska Mość sam zapewne wiezie a Braiłowa znaki zwycięzkie, i wykaz szczegółowy dział i zapasów woicznych, których staliśmy się Panami przez zdobycie wspomnieney twierdzy.

Za Jego Cesarzewiczowską Mością postępuje 7my korpus, który po edbyciu oblężenia Braiłowa, przechodzi Dunay pod Matczyną, i złączy się z korpusem Jenerała Rudzewicza.

Przednie nasze straże bez doznania operu zaięły z iedney strony Mangali, a z drugiej strony Kuzgun. Nieprzyziaciel nie dotrzymuje nigdzie: i za naszym zbliżeniem się szybko się cofa.

Wszakże zdaie się, że Seraskierowie Szuml i Sylistryi wysłali do Bazardzik oddziały, które przecie więcej może będą miały ochoty spotkać się z nami.

— Dnia 22 Czerwca (2 Lipca). —

Twierdza Anapa poddała się na łaskę Viceadmirałowi Greigh, i Jenerałowi Adjutantowi Xięciu Mężykow.

Pomyślny skutek potyczki dnia 28 Maia (9 Czerwca) dozwoił Jenerałowi Mężykow złożyć na około twierdzy linią okopów, odwalnych, przecinającą międzymorze, na którym leży Anapa, i dotykającą z dwóch stron

morza. W przeciągu kilku dni roboty oblężnicze posunięte zostały aż do stoku, a 12 Czerwca spust do rowu ukończono.

Po wybitcu trzech wyłomów wezwano Baszę dowodzącego w forticy, aby się wraz z załogą poddał w niewolę. Z początku obstawał przy prawie wolnego wyjścia z forticy z bronią i bagażami, i oświadczył, że jeżeli nie uzyska tego warunku, bronić się będzie do upadłego. Zerwano więc układy, i przygotowano wszystko do szturm, gdy deputowani wrócili z oświadczeniem, że twierdza podda się na łaskę.

Dnia 11 Czerwca w południe zajęty ją woyska nasze; winni wszelako jesteśmy oddać jej sprawiedliwość, i przyznać, że przez 40 dni broniła się walecznie, i w ten czas dopiero poddała się, gdy wyczerpano wszystkie środki obrony. Załoga Anapy wynosiła 3000 ludzi. Zabraliśmy tam 85 dział i obfite zapasy potrzeb wojennych i żywności.

Viceadmiral Greigh, i Kontr-admiral Xiazę Mężyków, którzy znosząc się w działaniach swych z znamienitą zgodą, obadwa dali dowody niepospolitych talentów i szlachetnej odwagi, zostali dziś posunięci przez Najjaśniejszego Pana, pierwszy do stopnia Admirała, drugi zaś Viceadmirala; Xiazę Mężyków został prócz tego mianowany szanowco Szefem Sztabu Głównego Marynarki Cesarstwa.

W tej chwili odbieramy wiadomość o poddaniu się Tulczy, w której znajdowało się 91 dział i 2000 ludzi załogi.

W Braiłowie znaleźliśmy 278 dział, przeszło 17,000 pudów prochu, dwa magazyny drzewa, które wystarczą na wszelkie naprawy, iakich może wymagać artylleryia nasza; niezmierną ilość kul wszelkiego kalibru, i za asy żywności tak znaczne, że same wystarczyć mogą na utrzymanie przez miesiąc całej armii.

Kampania niniejsza rozpoczęła się dnia 25 Kwietnia (7 Maia). W dniu 19 Czerwca (1 Lipca) zajęliśmy już Xięztwa Mołdawi i Wołoszczyzny; przesłaliśmy Dunaj w Isakszy pod ogniem Turków; zniszczyliśmy ich flotylę na tej rzece; posunęliśmy się na prawym jej brzegu aż do okopu Traiana; wzięliśmy siedm twierdz: Isakszę, Braiłów, Matczyn, Hirsowę, Kustendzi, Anapę, Tulczę; i zdobyliśmy tak w tych twierdzach, iak i w innych z nieprzyacielem utarczkach, przeszło 800 dział.

Dziś w wieczór odśpiewano uroczyste *Te Deum*, składając pokorne dziękczynienia Boskiej Opatrzności za opiekę, której nam tak widocznie udziela i błagając o toż samo nadał oręża naszego powodzenie.

Z Wiednia d. 4 Lipca.

Dzisiejszy Dostrzegacz Austriacki umieścił,

*Manifest Wysokiej Partyi iako odpowiedz na wypowiedzenie wojny z strony Rossyi, ogłoszony w Czerwcu 1828.*

Utrzymanie porządku i powszechny spokójności, zawisły przedewszystkiem od dobrego porozumienia między Monarchami, którzy Opatrzność wodze rządu ich ludów powierzyła, a trwałość tego stanu rzeczy łączy się ze słusznem i wzajemnem zachowaniem traktatów, stanowiących posadę stosunków między Mocarstwami. Te to są widoczne prawdy, iakie przyzna każdy, kto tylko posiada rozum i sąd o rzeczach. Wiadomo równie całemu światu, iż W. Porta Otomańska od czasu, iak zajęła miejsce w szeregu Państw, zasad tych zawsze przestrzegała, i że tym zbawienym maksymom więcej, niżeli iakie inne Mocarstwo, była wierna. We wszystkich jej postępowaniach, tak w wojnie, iako też w pokoju, kierowana przepisami praw świętych,

służących iey za niezmienną skazówkę, nie zboczyła nigdy z drogi sprawiedliwości i rzetelności. Nie dozwalała ona sobie nigdy bez słusznego powodu naruszać traktatów, które z innemi zawierała Mocarstwy. Osobliwie zaś dopełniała zawsze zobowiązań, których iey umowy z Rossyją, jako z Państwem sąsiedniem i iey spokojne i przyjazne stosunki z tym Dworem nakazywały; politykę iey ożywiały zawsze duch umiarkowania i słusności; poświęcała ona ciągle uwagę swą zachowywaniu wszelkich względów, któreby dobra porozumienie między obudwoma Dworami utrzymać mogły. Jednakowoż Rossyja zerwała ten pokoy bez wszelkich powodów, oświadczając W. Porcie wojnę i nachodząc kray Ottomanów, wydała manifest, w którym stara się obwinić W. Portę o zerwanie pokoju. Główne zażalenia tego manifestu są następujące: — Rossyja obwina W. Portę, że warunków traktatów Bukarestkiego i Akiermańskiego nie dopełniła; zarzuca iey stracenia i ukarania, zaś w Serwii po amnestyi, narodowi Serwianów przyrzeczonej; mieni być występkiem domaganie się wydania w Azji mniejszey twierdzy, bez których się Rossyja obejść nie może; obwina W. Portę, że zniszczyła przywileje Xięstw Wołoszczyzny i Multan, że naczelników narodu Greckiego kazała stracić, i że Rossyi przypisuje rewolucyją Grecką; obwina ją, iż wszystkich Muzułmanów wezwała do broni przeciwko Rossyi, i że Mocarstwo to, jako naturalnego nieprzyjaciela narodu Mahometańskiego wystawiła; dalej uważa się, że W. Porta konwencyją Akiermańską z restrykcyją zawarła, ładunki okrętów kupieckich Rossyjskich zabrała, Persyją przeciwko Rossyi podburzała, i nakazała uzbrojenie przez kilku Baszów przedsiębrane; nakoniec przytacza jeszcze niektóre inne zażalenia i uciążliwo-

ści, które wszystkie tak są bezzasadne, iako też i niesłuszne.

W. Porta musi na każdy punkt podług swoich dobrych praw i rozumu odpowiedzieć.

Dwór Rossyi twierdzi, że te zażalenia dostatecznemi są do wypowiedzenia W. Porcie woyny. W. Porta odpowiada najprzód, że Rossyja nawet ostatnią wojnę, która się skończyła pokojem w Bukareście, pierwsza zaczęła. Fakta, które się do tego ściągają, są powszechnie znane. Gdy przed tą wojną widziała się W. Porta zmuszoną do złożenia Hospodarów Wołoszczyzny i Multan, twierdziła Rossyja, że przez to łamie traktaty; napróżno wystawiała iey W. Porta rzeczy w pradiwem świetle; Rossyja nie chciała iey powodów słuchać i obstawała przy swoim żądaniu, a W. Porta chcąc iedynie utrzymać pokóy i dobre porozumienie zezwoliła na przywrócenie obudwóch Hospodarów, iakkolwiek zezwolenie to nie było stosowne. Dwór Rossyjski oświadczył w tej mierze swoje zadowolnienie, i Radca Fonton, pierwszy tłumacz Rossyjski, oznaymił W. Porcie urzędownie — Ghalib Basza był podówczas Reis-Effendym — że nieporozumienia między obudwoma Dworami zostały załatwione, gdy raptownie odbiera W. Porta wiadomość o najsćciu iey krajów pod Chocimem i Benderem. Dywan, ożywiony pojednawczemi zamiary żądał w tej mierze objaśnienia od Poselstwa Rossyjskiego, które podówczas rezydowało w Stambule. Poseł Rossyjski zaprzeczył faktum i odpowiedział, że Dwór iego zostaje w pokoju i przyjaźni z W. Portą; jeżeli W. Porta znajduje się w wojnie z Rossyją, więc musi to sama najlepiej wiedzieć; bez wątpienia woyska Rossyjskie, które się w owych okolicach pokazyły, muszą mieć cele iedne: przetrwać. Tym sposobom starało się Poselstwo Rossyjskie W. Portę wstrzymywać i mazać.

podczas, gdy najście potwierdziło się i zmusiło W. Portę iść za broń. A że daleką była od nieszczęść wojny i krwi przelewów, poniosła zatem dla utrzymania pokoju znaczne ofiary i traktat w Bukareszcie zawarła. — Jednakowoż Dwór Rossyjski nie dopełnił warunków tego traktatu. Starł on się uniknąć dopełnienia artykułu względem oddania twierdz Azyjatyckich, który stanowił istotną podstawę owego traktatu. Gdy W. Porta opierała się na brzmienia traktatu żądała wykonania artykułu, zawsze Rossyją to zwlekała. Nakoniec w naradach Akiermańskich starali się Pełnomocnicy Rossyjscy obalić jasne znaczenie traktatu, a nie mogąc dać rozumnej odpowiedzi na przedstawienia Pełnomocników Tureckich, skończyli oświadczeniem, że za nadto długi czas od terminu do wykonania tego artykułu oznaczonego upłynął, że chwila ta już minęła, i że zatem nie może być mowa o oddaniu tych twierdz. Po takiej mowie byliby Pełnomocnicy Ottomańscy upoważnieni odpowiedzieć, że jeżeli przez długi czas niedopełnienie artykułu między Mocarstwami umówionego, może pociągnąć za sobą przedawnienie i zaniechanie onegoż, więc podług tej samej maxymy wykonanie artykułu, o którego niedopełnienie Rossyja Turcyją obwiniała, również zaniechać należało. Atoli instrukcyje Pełnomocników Ottomańskich nieupoważniały ich do takiej odpowiedzi, tak traktaty, jakoteż prawa narodów naruszającej, a że zamiarem iey Poselstwa było utwierdzenie pokoju i dobrego porozumienia z Rossyją, zatem przestali o to nalegać. Jeżeli tedy Dwór Rossyjski w Manifestie swoim mówi, że W. Porta uważa bezzasadność swoich roszczeń względem oddania twierdz Azyjatyckich, i sama od tego odstąpiła, przeto Rossyja zaprzecza prawdy również iak oddała się z drogi rzetelności,

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z Warszawy d. 10 Lipca,

## BANK POLSKI

W skutku upoważnienia Postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 10 Czerwca r. b. udzielonego, podaje do wiadomości publicznej: iż przyjmować będzie kapitały prywatne na procent pod następującemi warunkami:

1. Kapitały w Banku na procent składane, powinny wynosić przynajmniej 200 zł.; mogą zaś być wniesione na czas oznaczony lub nieoznaczony, na procent prosty lub składany.

2. Od kapitałów przed upływem 3ch miesięcy od dnia wniesienia odebranych, Bank żadnego płacić nie będzie procentu.

Od kapitałów pozostających w Banku dłużej nad miesiący trzy, a odbieranych przed upływem pół roku, Bank przy wyliczeniu summy opłaci procent w stosunku 2 $\frac{1}{2}$  rocznie, za cały czas pozostawania iey w Banku.

Od kapitałów pozostających dłużej iak miesiący sześć a odbieranych przed upływem roku, Bank przy zaliczeniu summy za cały czas pozostawania iey w Banku, opłaci procent w stosunku 3 $\frac{1}{2}$  rocznie.

Jeżeli kapitał wniesiony do Banku pozostanie w nim rok lub dłużej, Bank opłacać będzie właścicielowi rocznie po 4 $\frac{1}{2}$  z dołu.

3. Od kapitałów wniesionych na procent składany, Bank po 4 $\frac{1}{2}$  z dołu do kapitału dodawać będzie.

4. Przy obliczaniu procentów bez względu na ilość dni w miesiącu, każdy miesiąc uważany będzie za dni 30.

5. Kapitały wniesione na czas oznaczony, mogą być nawet przed terminem w części lub w całości z Banku odebrane: kapitały zaś te, również iak i kapitały wnie-

sione na czas nieoznaczony, Bank zaliczać będzie dnia następnego po ich wypowiedzeniu, jeżeli nie przenoszą zł. 3000.

Wypłata kapitału nie przenoszącego zł. 10,000, nastąpi w dni 3 od daty wypowiedzenia.

W dni 10, jeżeli kapitał nie przenosi zł. 50,000.

W dni 15, jeżeli nie przenosi zł. 100,000.

W miesiąc, jeżeli nie przenosi zł. 250,000.

W dwa miesiące, jeżeli nie przenosi zł. 500,000.

W cztery miesiące, jeżeli nie przenosi zł. 1,000,000.

Summy zaś wyższej od 1,000,000 zł. w miesiący sześć.

6. Jeżeliby właściciel po wypowiedzeniu kapitału chciał go w Banku pozostawić, Bank uważać będzie taki kapitał, iako na nowo do niego wniesiony.

7. Jeżeliby Bank zwrócić chciał wniesiony do niego kapitał na czas nie oznaczony, ostrzeże o tem właściciela iego na piśmie na pół roku pierwej, a w razie niezgłoszenia się w terminie po odbiór wypowiedzianego kapitału, żaden odząd procent właścicielowi liczony nie będzie.

8. Na wniesione kapitały wydane będą obligi Banku, przez Prezesa i iednego z Dyrektorów podpisane, które nie inaczej, iak tylko za poprzedniem zawiadomieniem Banku cedowane być mogą. — Wszelkie opłaty iak prowizyi, iako też części kapitału, zapisywane będą na takowych obligach, przy zwrocie zaś całej summy, oblig Bankowi oddany być powinien.

9. Przyymowanie summ na procent, opłatę od nich prowizyi, tudzież zwrot kapitałów, Bank załatwiać będzie codziennie,

wyjąwszy dni świąteczne, od godziny 9tej zrana do 4wszey po południu.

W Warszawie dnia 7 Lipca 1828 roku.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Ludwik Hr. Jęlski.

Sekretarz Jeneralny:

(podpisano) Hassmann.

*Dyrekcya Mennicy Królestwa Polskiego,*

Podaje do powszechney wiadomości, iż dostrzeżony został w cyrkulacyi fałszywy dukat Hollenderski pod rokiem 1713; rozpoznąć go można po następujących znakach: Rycerz trzymający strzałę jest bardzo nieforemnie zrobiony; liczby rok oznaczające są iedne wyżey, a drugie niżej, litery napisu nad Rycerzem są nierówne, i nie są okrągło ustawione; z drugiey strony dukata, litery w napisie są podobneż krzywo ustawione, i iedne większe, drugie mniejsze; ozdoby przy liniach kwadrat formujących są niekształtne; obrączki na okręgu wcale nie ma; dukat ten jest ze srebra mocno pozłacany, gład się nie da i dźwięk iego jest odmienny od dobrych dukatów. — Wzywa się wszelkie Władze Skarbowe i Policyjne do dawania bacności na kurs tego rodzaju pieniędzy, w celu ochronienia Skarbu i publiczności od szkody, tudzież ukarania winnych. — Działo się w Warszawie dnia 10 Lipca 1828 roku.

Dyrektor

Bieńkowski.

Kontroller Jlny

Karol Hoffmann.

*Kurs Listów Zastawnych.*

Towarzystwa Kredytowego Ziemijskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano . . . . . zł: 84 gr. —

Płacono . . . . . — 83 — 15

W Warszawie dnia 11 Lipca 1828 roku.

Schaber S. G.

Z Petersburga d. 15 Czerwca D. K.  
(Dziennika Petersburskiego.)

Odebrano tu smutną wiadomość o zgonie J. K. Mości Wielkiego Xięcia panującego Sasko-Weymarskiego, który umarł w 71wszym roku życia swego.

Przez Najwyższe Ukazy J. C. Mości do Rządzącego. Senatu wydane dnia 16go Kwietnia, najłaskawiej mianowani Kawalerami orderu S. Anny drugiej klasy: Dyrektora szkół Gubernii Orłowskiej, Radca Stanu Arseniew; Radcy Kollegialni: Professor zwyczajny Uniwersytetu Petersburskiego Tolmaczew; Bibliotekarz Cesarskiej biblioteki publicznej Kryłow; Radca Dworu: Rektor Uniwersytetu Charkowskiego Kroneberg; Dozorca honorowy szkoły Sarańskiej Nieczajew i Dyrektor szkół Gubernii Jarosławskiej, Radca honorowy Abaturów; a Radca honorowy, Rektor Uniwersytetu Moskiewskiego Dwihubski; Dyrektor instytutu medycznego i klinicznego przy tymże Uniwersytecie, Professor zwyczajny Mudrow; były Professor zwyczajny tegoż Uniwersytetu Szlegel, i Bibliotekarz Besarskiej biblioteki publicznej, Rada Stanu Gniedicz, oraz Rada Dworu Wasilewski, udarowani brylantowanemi znakami, tegoż orderu i klasy.

*Przeczota Północna* umieściła następujący wyjątek z listów officera Rosyjskiego:

*W obozie pod Łakizy d. 30 Maia 1828.*

„... Nie jest do opisania zapał, z jakim w oczach naszego Cesarza, wstąpiliśmy na ziemię Turecką. Za każdym krokiem odświeżaliśmy wspomnienia czasów, w których Światosław po drugiej stronie Dunaju wojował, i wszystkich zwycięstw, które odnieśli Rosyianie pod osobistym przywództwem swoich Monarchów. Z ukontentowaniem uważaliśmy z lewego brzegu Dunaju, malowni-

eze strony przeciwległej położenie. Zdala na końcu widokregu wznosi się pasmo pagórków uwieńczone lasami z różnokształtnymi szczytami i zakrętami. Nieco w głębi, nad samą rzeką, ciągną się wzgórza i kurhany, na których pochyłości leży Isaksza, i gdzie teraz na przygięcie nasze czekał oszańcowany obóz Turecki. Szeroki Dunaj, jakby iaka odnoga morska, przedzielał obadwa wojska. Niezwyczajne wezbranie długo tamowało przepławę; most nie był jeszcze gotów; nie można było przeprowić się na drugą stronę, jak tylko przez bagna, po pas głębokie, i wyatawiając się na wystrzały baterii nieprzyjacielskich. Odwaga Rosyjan wszystko pokonała. Strata z naszej strony nie jest wielka. Wdzięczni za spieszny ratunek, a szczególniej za osobistą Monarchy opiekę, oczekują z upragnieniem ranni chwili, w której znowu dostąpią zaszczytu walki. Z wruszeniem widzieliśmy, jak Monarcha z konia zsiadał, o odniesione rany ich wypytywał, ratunek dla nich przyspieszał, iak własną ręką, walecznych znakami honorowemi zdołał, i tym sposobem wartość nagrody podwajał. „Cesarzu, zawołał ieden z rannych, ostatnia kropla krwi moiej do Ciebie należy! „ Na czołnach Zaporozców, którzy powrócili na łono dawney oyczyzny, przeprawiliśmy się na brzeg Turecki. Kozak Osip Michałowicz Gładki, dawniej Basza Sułtański o dwóch buńczukach, a teraz Pułkownik Rosyjski i Kawaler orderu S. Jerzego, umiał wymienić prawie wszystkie oddziały nieprzyjacielskie, iakie przeciw nam stały uszykowane, i pokazywał nam to wojsko z Tulczy, to załogę Isakszy i t. d. Obóz nasz rozbiśmy na tem samym miejscu, na którym kilkana godzinami pierwej powiewały chorągwie Turckie. Wielu z naszych miało widzieć na baterji iakiegoś

w surducie i wstosowanym kapeluszu na głowie, który kierował działami Tureckimi. Chrześcianie, którzy przeciw Chrześcianom Turkom pomagali, nie pokazywali się dawniej w ubiorze Europejskim; teraz moda ta musiała się zmienić. Twierdza Isakszy właśnie teraz kapitulowała. Dwa brodaci pełnomocnicy Baszy przybyli do nas i układają się,,

*Ze Lwowa d. 9 Lipca.*

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujący Okólnik, względem przestrzegania nakazanych od Kościoła postów.

Aby istniejący przepis względem policyjnego przestrzegania nakazanych od Kościoła postów do ścisłego zachowania doprowadzić, i na tych, którzyby temu przykazaniu umyślnie wbrew postępowali, iednokształtne postępowanie karne oznaczyć, w skutek najwyższej uchwały N. Pana z dnia 14 Kwietnia r. b. i dekretu wysokiej Kancelaryi nadworney z dnia 22 Kwietnia r. b. do liczby 9211/777 postanowionem zostało, co następuje:

§. 1. Austernicy, traktyerowie i garkuchnicy obowiązani są z reguły w dniach postu dla gości swoich potrawy postne gotować i tylko jako wyjątek dozwala się onym na szczególne żądanie, wskaże w osobney izbie, lub jeżeli do tego na sposobności zbywa, przynajmniej na osobnym stole, także i mięsne potrawy dawać.

§. 2. Działający przeciw temu austernicy, traktyerowie i garkuchnicy w pierwszym razie przekroczenia, dwoma do dziesięciu ZR. lub aresztem od iednego dnia do pięciu, w powtórnym, dziesięcią do pięćdziesiąt ZR. lub aresztem od pięciu do dwudziestu pięciu dni, a w trzecim: zamknięciem doczasowem professyi od iednego do trzech miesięcy karani być mają. Do kary zamknięcia professyi, zara-

zem zagrożenie przydać należy, iż czwarte przekroczenie w professyjach osobistych, zupełną utratę professyi, w professyjach zaś do realności iakiej przywiązanych, uznanie niezdolności do prowadzenia professyi własną osobą, za sobą pociągnie, na co w wydarzonym przypadku wyrokować należy.

§. 3. Kary pieniężne w monecie Konwencyjney płacone być i miejscowemu Instytutowi Ubogich przyspaść mają.

§. 4. W miastach, gdzie Dyrekcye policyi lub Kommissaryjaty policyi znajdują się, te są Urzędami, które nad przestrzeganiem przepisu §. 1. obiętego czuwać i na wykracających karę wymierzać mają; we wszelkich zaś innych miejscach i po wsiach, Zwierzchności polityczne do urzędowania w tey mierze powołane są.

§. 5. Postępowanie będzie summaryczne, i zależy iedynie na zaprotokółowaniu wysłędzoney, i obwinionemu dla wnoszenia zarzutów, przy dwóch świadkach oznajmioney istoty czynu, nakoniec, na wydaniu w tey mierze wyroku.

§. 6. Wyroki na karę, dziesięć ZR. przenoszącą, lub na doczasowe zamknięcie professyi, na prowincyi, i w ogólności za obwodem stołecznego miasta, poprzedniczo Urzędowi Cyркуłowemu, a wyroki na karę doczasowego professyi zawieszenia w głównych miastach prowincyi, krajowemu rządowi do potwierdzenia przełożone być mają. Wyroki kary na całkowitą utratę professyi lub uznanie osobistej niezdolności do prowadzenia professyi, w każdym razie potwierdzenia rządu krajowego potrzebują.

§. 7. Rząd krajowy lub Urząd cyркуłowy wyrok takowy potwierdzić, złagodzić, lub też na uwolnienie obwinionego od kary, odmienić może. Od wyroków karnych potwierdzonych lub złagodzonych, dalsze odwołanie się (rekurs lub droga łaski) nie ma miejsca.

Od wyroków, które wyższemu rozpoznaniu z Urzędu (§. 7) nie podlegają, odwoływać się można za obwodem miasta głównego, do cyrkulowego urzędu, w mieście głównem do Rządu krajowego, ale nie dalej.

§. 8. Rekurs, albo prośba w drodze łański, wniesione byź mają u Iwskiej Instancji ustnie, lub na piśmie w przeciągu trzech dni, inaczej odrzucone byź powinny.

§. 9. Potwierdzony przez Rząd krajowy wyrok na karę utraty professyi, albo uznania osobistej niezdolności do utrzymania takowej, jeżeli wyrok zapadł w Instancji politycznej, udzielane byź mają Zwierzchności politycznej, aby stósownie do okoliczności, to co należy, względem professyi rozporządzeniem było.

Ten najwyższy przepis egłosza się dla powszechnej wiadomości i najsćislejszego zachowania.

We Lwowie dnia 17 Maja 1828 r.

(Następną podpisy.)

Z Paryża d. 4 Lipca.

Onegdaj przydywał Król w radzie Ministrów.

Kieźna Berry znajdowała się w Nant (dokąd dnia 30 Czerwca przybyła) w teatrze, gdzie radosnemi okrzykami powitaną została. Mała sztuka przez Nantczyka z okoliczności napisana pod tytułem: "Radość miasta", tak bardzo podobała się Kieźnie, iż kazała przedstawić sobie autora. Nazajutrz znajdowała się na nabożeństwie w Kościele katedralnym, potem zwiędziła publiczne zakłady, zamek, tany i przedziałnią bawelny P. Guilmet starszego. Towarzystwo zakładu ogrodów w Nant sporządziło w giełdzie piękną ucztę, podczas ktorej rozdawane były nagrody za osobliwsze rośliny. Kieźna chętnie się podjęła ich rozdania; potem udała się nad prowadzący do Brestu kanał i założyła wggiel-

ny kamień na nową szluzę, która nosić będzie iey nazwisko. W wieczór dało miasto dla niey wielki bał, na którym z kilku mieszkańcami tańczyła.

Dziś wyszły z druku Pamiętniki Hr. Stanisława Girardin.

Na mocy wyroku sądowego serce Grestrego zostanie iutro z Eremitarzu Rousseau wyięte i jego wnukowi do Leodyum przesłane.

Podług wiary godnych listów z Marselii, dowódca eskadry Francuzkiej doniósł Baszy Egipskiemu o zamknięciu portu Alexandryi.

Gołab, ktorego dnia 26 Czerwca w Paryżu po ukończeniu giełdzie z kursem wexlowym wypuszczono, spuścił się dnia 27go w Gandawie na ziemię. Gołab ten należy do iednego z kupców Antwerpskich i we 24 godzinach uleciał 70 mil Francuzkich.

Od granic Hiszpańskich d. 26 Czerwca.

Od zacczęcia buntu Don Miguela i postępow stronnictwa Apostolskiego w Portugalii, dostrzedz się dało zupełne zaprzestanie w Katalonii surowych środków, które przeciw Agravadosom postanowione zostały, i wykonanie wyroków przeciw osądzonym herstom wstrzymane zostało. Junta Apostolska w tej prowincyi postrzegła niebawnie tę słabość rządu. W górach Bergi widzieć się znouwu daig nowe bandy; iedne są dobrze uzbroione i płatne, a drugie trudnią się tylko rabunkiem. Wszystkie iednak wystąpiły w tajnym celu. Policyia dowiedziała się, że w wielu gminach pewna liczba Indzi zostaje na żołdzie Junty Apostolskiej. W Campredon liczą ich 250, a herst bandy udał się z wyższego rozkazu do doliny Andorre, dla zebrania tam członków rozwiązanych band. Jak tylko doszła o tem wiadomość do Barcelony, wyruszył Jenerał Monet z 300 ludzi przeciw Berga, i oddział iego będąc pewnie w drodze wzmacniony.



# DODATEK

## DO N<sup>ro</sup> 58.

# GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 20 LIPCA 1828 ROKU w NIEDZIELE.

### OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° r.		Term: czyli stop. zim i s <sup>re</sup> pn <sup>o</sup>	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI
	cali	lin:	stopnie	stop:			
Lipca god: 7	27	2, 402	+13. 4	85	Połud: Za. słaby	Pochmurno	
12	"	1, 730	+18. 4	68	" "	Chmury	
15. 3	"	1, 453	+19. 7	63	" "	Pochmurno	
9	"	1, 639	+14. 3	85	" mocny	" "	
16. 7	27	1, 81	+10. 2	90	Połud: Za. mocny	Pochmurno	Deszcz.
12	"	1, 686	+14. 3	75	Zachodni mocny	" "	
3	"	1, 515	+15. 5	72	" średni	" "	
9	"	1, 585	+12. 5	86	Połud: Za. słaby	" "	
17. 7	27	2, 418	+12. 0	82	Połud: Za. mocny	Chmury	
12	"	2, 896	+15. 1	67	" "	Pogoda z chmur:	
3	"	2, 793	+16. 4	62	" "	Chmury	
9	"	3, 534	+12. 9	79	" słaby	" "	
18. 7	27	4, 084	+14. 0	81	Połud: Za. średni	Chmury	Deszcz.
12	"	4, 163	+17. 6	79	Zachodni mocny	" "	
3	"	4, 204	+18. 8	66	Połud: Za. średni	" "	
2	"	4, 391	+14. 1	89	żaden	Pogoda z chmur:	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Rzymu d. 26 Czerwca.

Na tajnym Konzystorzu dnia 23 b. m. Oyciec S. mianował 80ci Arcybiskupów i 20 Biskupów, pomiędzy którymi 8miu in partibus. X. J. A. Rieger mianowany jest Biskupem Fuldy. Nun cyusz Apostolski przy Li-

dze Szwajcarskiej, Prałat Ostini, odjechał do Lucerny.

Z Madrytu d. 23 Czerwca.

NN. Królestwo Ichmość w swej podróży opuścili dnia 16 b. m. o godzinie 6 rano

Durango i przybyli o 11tej do Bilbao. Cała droga zapełniona była mieszkańcami okolic, którzy okrzykami i tańcami okazywali NN. Królestwu swoje uszanowanie. Do Puerto del Morre, o ćwierć mili od miasta, deputacja, w towarzystwie 20 jeźdźców w rzędach Maurycyckich, przyprowadziła zrobiony w kraiu żelazny tryumfalny wóz od 20 młodzieńców ciągniony, na którym NN. Królestwo wiechali do Bilbao. Przed powozem szła pewna liczba uczniów szkoły St. Jago wyprawiając skoki. Władze mieyskie przyjęły Ich Królewskie Mci na gruncie miasta w bramie tryumfalnej, przy której różne allegoryczne uroczystości wyprawione zostały. Przy wystrzałach z dział, odgłosie dzwonów i okazaniu się na rzece Nęrvion dwóch pięknie przybranych statków wiechali do miasta i wysiedli do pałacu. Na wniościu do przechadzki przed pałacem Królewskim wznosiła się tryumfalna brama, przyozdobiona wielu obrazami i posągami Królewskim na koniu. W wieczór całe miasto było oświetlone,

Don Nazario Eguia, Jenerał kapitan Galicyi, otrzymał od absolutystow prowincyi Minho poselstwo z zapytaniem, czyli w nie szczęśliwym wypadku znaleźć mogą schronienie na ziemi Hiszpańskiej? Odpowiedział na nie, iż rząd Hiszpański postanowił zachować najsćcislszą neutralność. Tymczasem doniósł o tem rządowi. Posel nasz w Lizbonie uwiadomił rząd, iż woyska w Andaluzyi zostają w porozumieniu z konstytucyjonistami w Portugalii. Pułk 14 piechoty wychodzi także stąd do Estramadury, a za nim idzie park artyleryi.

Jezuici otrzymali znaczną summę pieniędzy dla swego klasztoru w Bacquilo, gdy tymczasem znaczna liczba byłych woysko-

wych niemal z głodu nieumiera. Przybył tu Prefekt w Vittoria za konstytucyi będący, P. Riva Herrera, którego papiery opieczetowano.

#### Z Lizbony d. 22 Czerwca.

Infant Don Miguel rozkazał oznaymić urzędownie, iż powszechnie Stany Królestwa jutro o godzinie 3 zpołudnia rozpoczną swoje posiedzenia.

Onegdaj o godzinie 1wszej zpołudnia przybył tu liniowy Portugalski okręt Jan VI z Rio-Janeiro, z kąd dnia 19 Marca odpłynął i konwoiował 4 kupieckie okręty do Lizbony, a 8 do Porto.

Gazeta tuteysza donosi z Castello-Branco pod 10 b. m. iż ochotnicy Królewscy osadzili Fornos przy Algodre (w Beira) i postąpili przeciw Viseu. W Celorica da Beira stały już także woyska Don Miguela. Tegoż dnia nadeyć miały doniesienia od Jenerała Fonteca, że konstytucyjonisci pod Penafiel pobitemi zostali. Doniesienie od Don A. de Carvalho opiewa, że Vicehrabia de Pesqueira udał się z nowemi posiłkami z Pagalvo de Ancao (przy Koimbrze) i do tej chwili musiał już osadzić Porto, które miasto mieli buntownicy opuścić, napomniawszy w odezwie mieszkańców do spokoyności.

Potwierdza się, że oprócz Hr. Subsera uwięziona tu także została jego żona. Do uwięzienia ostatniey przyłożyła się przez zemstę Vicehrabina Jurumenha.

#### Od granic Tureckich d. 1 Lipca.

Gazeta Korfu pod dniem 21 Czerwca donosi co następuje; Dnia 15 b. m. przybył tu Kr. Angielski liniowy okręt Azyia, pod Kapitanem Curzon, z Viceadmirałem

Codrington po 4rodniowej podróży z Malty. Podczas zarzucania kotwic pozdrowił zwykłemi wystrzałami port, na co z warowni i w porcie stojących okrętów odpowiedziano. Około godziny 11tej przed południem Jenerał major Woodfrod, w towarzystwie głównego sztabu, udał się do miejsca wylądowania, dla powitania Viceadmirała, który przy straży honorowej i muzyce wojskowej na ląd wysiadł, a Lord naczelny Kommissarz oczekiwał na niego przy wielkich wschodach rządowego pałacu.

Taż Gazeta zawiera dalej pod tymże dniem: że Turcy z strony Azyatyckiej wylądowali na wyspę Samos; ale że Miaulis na czas ieszcze z swoiemi okrętami nadciągnął, przeto na złe wyszedł zamach Turków, gdyż Samosianie zabrali w niewola wylądowanych 1500 Turków. Korweta Grecką tak jednak w tej rozprawie uszkodzoną została, iż zatонуła, lud wszelako został wyratowany.

W Atenach zaszły potyczki pomiędzy Turkami i Grekami. Ostatni opanowali miasto, lecz przez batteryie w Akropolis zmuszonemi zostali z niego ustąpić. Miasto to jest jednak ciągle zamknięte. Z Akropolis uchodzi tyle zbiegów, iż Władza Grecka zmuszoną została do wyznaczenia miejsca do ich pomieszczenia.

Dnia 17go Czerwca Prezydent Grecyi, w towarzystwie Sekretarza stanu Trykupis, Hr. Viario Capodistrias (brata swojego) i Maurocordato udał się do Monastiri, dla rozmowienia się z Biskupami, których Patryarcha Grecki do Grecyi posłał.

Nakoniec donosi rzeczona Gazeta, iż morowa choroba w Modon co raz bardziej się powiększa przez niedostatek żywności z powodu ścisłego zamknięcia, iż Ibrahim Basza unikając zarazy udał się na jednę w porcie z stojących okrętów. Rząd zaś Grecki zapobiegając rozszerzeniu się tej zarazy nakazał zachowanie największej ostrożności.

## D O N I E S I E N I A.

### *Trybunał Pierwszey Instancyi &c.*

Z powodu udzieloney sobie Reskryptem Senatu Rządzącego z dnia 30 Maia r. b. Nro 1201 wiadomości o śmierci Mikołaja Byczkowskiego czyli Biczkowskiego, a inaczey Biczów zwanego, w więzieniu kryminalnem Berneńskim pod dniem 21 Września 1826 r. zmarłego z Krakewa rodem bydź mającego, Trybunał po daniu wniosku Urzędu publicznego, w myśl artykułu 770 K. P. wzywa Sukcessorów tegoż Mikołaja Byczkowskiego, ażeby jeżeli którzy prawo do spadku po tymże mieć mni-mają, do Trybunału w prze ciągu dni trzech zgłosili się i Aktami Urzędowemi tak stopień pokrewieństwa, iako też bliskości do brania spadku upoważniające udowodnili. — W Krakowie dnia 11 Lipca 1828 r.

W zastępstwie Prezesa: *Dydyński, S. P.*  
*Skarzyński, Sekr.*

Zastępca Sędziego Trybunału Iwszey Instanicyi W. M. Krakowa i jego Okręgu do niejszey czynności z grona tegoż Trybunału Wyrokiem między W. Janem Kantym Krzyżanewskim O. M. K. z jedney, a P. Józefem Lewandowskim, w dniu 10 Lipca 1828 r. zapadłym, Delegowany, podaie do publiczney wiadomości, iż dnia 19 Sierpnia 1828 r. o godzinie 3ciey po południu w Domu Władz Sądowych pod L. 106 w Krakowie w Sali Audyent-

cyonalney Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa, odbędzie się Licytacyia trzechletniej Dzierżawy nieruchomości Wysoka z zabudowaniami i gruntami we Wsi Bińczycach w Okręgu W. M. Krakowa położoney zajętych, przez P. Józefa Lewandowskiego w dzierżawie wieczystey będących, a to pod następującemi warunkami sądownie ustanowionemi:

- 1) Cena pierwszego wwołania Dzierżawy roczney, zajętey nieruchomości Wysoka zwaney z Chałupką i Dworkiem z gruntami wszelkiemi we Wsi Bińczycach erpachtowych przez w sztuce biegłych ustanowiona jest w Summie Ośmset Czterdzieści pięć zł. Pol. Cztery grosze, która w braku licytanta od Summy tey do ilości Czterystą Sześćdziesiąt Trzy zł. Pol: Dziesięć groszy natychmiast niżoną zostanie, i od tey Licytacyia rozpocznie się.
- 2) Mniący chęć licytowania złoży piątą część ceny tytułem Vadii.
- 3) W trzy dni po licytacyi złoży dwie piąte części tytułem wypłaty czynszu dzierżawnego trzechletniego do rąk i za kwitem W. Jana Kantego Krzyżanowskiego wierzyciela Eksekucyę tę popierającego, na rachunek iego należitości w kapitale, procentach, kosztach prawnych, i Eksekucyynych od P. Józefa Lewandowskiego onemuż przypadających.
- 4) Resztujące dwie piąte części czynszu dzierżawnego złoży nabywca w dniu Dwudziestym Czwartym Czerwca Tysiącznego Ośmsetnego Dwudziestego Dziewiątego roku, równie wierzycielowi stracając coby tytułem podatków do Skarbu publicznego, tytułem Kanonu do Gminy zapłacił, i co do zapłacenia na następujące dwa lata przypadnie.
- 5) Dzierżawa w mowie będąca pod Warunkami wyżej wyszczególnionemi, trwać ma lat trzy aż do dnia Dwudziestego Czerwca Tysiącznego Ośmsetnego Trzydziestego pierwszego roku.
- 6) Reparacye wszelkie w tymże Folwarku i budowlach bez wszelkiego wynagrodzenia przez dzierżawcę uskutecznione będą.

Chęć zatym licytowania mających na oznaczony czas i miejsce z gotowemi pieniędzmi zaprasza się. — W Krakowie dnia 18 Lipca 1828 r. *Gluchowski Ass: Zast: Sęd.*

W dniu 25 Lipca r. b. o godzinie 9tey zrana w Krakowie przy Ulicy Floryjańskiej pod liczbą 520, odbędzie się w drodze eksekucyi Sądowej Licytacyia, iako to: biórek, komód, stolików, kanap, krzesalek, szkła różnego, rądlu miedzianych i t. d. Chęć zatym licytować mających podpisany Komornik Sądowy na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 19 Lipca 1828 r.

*Teodor Jaworski, Kom: Sąd.*

Dnia 22 we Wsi Zalesiu w Gminie Balice sprzedane będą: korale piękne, wóz kuty z rekwiizytami, krowy, jałowuik, wieprze karmne. Dnia 23 we Wsi Pogorzycy w Gminie Kościeleckiej, sprzedaną zostanie wódka szumówka i konię, zaś dnia 24 we Wsi Szczakowa w Gminie Jaworzno, będą licytowane Ruchomości domowe: krowy, koutie, wozy i t. p. w drodze eksekucyi Sądowej, a to w godzinach 10 zrana i o 2giey z południa b. m. i r. Chęć przeto co nabydź w oznaczone miejsca i godziny z pieniędzmi courant przybydź zechcą.

W Chrzanowie dnia 15 Lipca 1828 r.

*Tomasz Jaworski, Kom: Sąd.*

Osoba mająca w edukacyi własnych dwóch synów, kwalifikowana do utrzymywania Uczniów Licealnych na stole, niniejszym zawiadomia Szanownych Obywateli chcących synów swych na rok następujący szkolny lokować, iż wzięwszy ku temu celowi obszerny i bliiski Lokal, w przecznicy S. Anny pod L. 315 tychże Uczniów na stół za pomierną cenę przyymować ofiaruje się, a to z praczką, usługą, dozorem domowym i korrepetytorem, zgoda z zupełnem zastósowaniem się do przepisów Wysokiej Władzy Edukacyyney i woli WW. Rodziców; a poświęcając się zupełnie temu zawodowi, pochlebia sobie, że Szanowni Rodzice raczą się swym zaszczytć saufaniem; ktoby przeto w tey mierze życzył sobie układow, raczy się zgłosić pod L. 316 przy Ulicy S. Anny na drugim piętrze. *A. K.*